

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6Pc/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206096
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4617206096.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci navrhovateľky: W. P., O.. XX.XX.XXXX, V.D. XXX XX P., V. XXX/XX proti osobe povinnej platiť výživné: P. L., O.. XX.XX.XXXX, V. XXX XX Z., o určenie výživného na nevydatú matku takto

rozhodol:

I. Povinný P. L. je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na úhradu jej výživy za obdobie od 01.06.2016 do 31.05.2018 vo výške 700 eur.

II. Do zameškaného výživného započítava súd povinnému sumu 300 eur.

III. Zameškané výživné za čas od 01.06.2016 do 28.02.2018 v sume 400 eur povoľuje súd povinnému P. L. splácať v mesačných splátkach po 30 eur vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku a to pod následkom straty výhody splátok a exekúcie.

IV. Vo zvyšku súd návrh zamietá.

V. Povinný P. L. je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh vo výške 42 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka dňa 20.10.2017 podala na tunajšom súde návrh na určenie výživného na nevydatú matku, ktorým návrhom sa domáhala uloženia povinnosti P. L. ako osobe povinnej platiť výživné a to mesačne sumou 100 eur od mesiaca jún 2016. Návrh podala z dôvodu, že s P. L. boli partnermi. K uzavretiu manželstva nedošlo. Partnerstvo trvalo od novembra 2015. Od októbra 2016 do júla 2017 zdieľali aj spoločnú domácnosť v prenajatom byte v Z.. Z ich vzťahu sa narodila maloletá U. P., O.. XX.XX.XXXX, ktorá sa jej narodila ako nevydatej matke. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 21.09.2017 č.k. 10P/74/2017 bola maloletá U. zverená do jej osobnej starostlivosti a menovanému P. L. uložená povinnosť platiť výživné vo výške 70 eur mesačne. Poberá len rodičovský príspevok 213 eur mesačne plus 70 eur výživné na dieťa a rodinné prídavky vo výške 23,52 eura. Menovaný pracuje ako skladník vo firme Z. Z., F.E..D.. Z. s mesačným príjmom cca 800 eur mesačne. Poukázala na svoje výdavky a to nájomné vo výške 280 eur mesačne, telefón 17 eur mesačne a strava mesačne 150 eur.

2. Povinný z vyživovacej povinnosti P. L. s návrhom navrhovateľky nesúhlasil.

3. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.02.2018 č.k. 6Pc/45/2017-84 bola povinnému z vyživovacej povinnosti P. L. uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky za obdobie od

01.06.2016 do 31.05.2018 mesačne sumou 40 eur. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Zameškané výživné za čas od 01.06.2016 do 28.02.2018 v sume 840 eur povoľuje súd povinnému P. L. splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným a ďalej vždy do 15-teho dňa v mesiaci splácať po 40 eur mesačne a to pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Povinnému P. L. bola uložená povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh vo výške 57,60 eura a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku tunajšieho súdu podal odvolanie povinný. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 02.08.2018 sp.zn.8CoP/33/2018-134 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutých častiach - okrem zamietajúceho výroku zrušil a vec vrátil v týchto častiach súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa neriadil dôsledne vyššie uvedenou právnou úpravou a výkladom ako je to uvedené v bodoch 9 a 10 uznesenia. Navrhovateľka tvrdila, že od novembra 2015 boli s otcom dieťaťa partnermi, od októbra 2016 do júla 2017 zdieľali spoločnú domácnosť v prenajatom byte, ale spolu nehospodárili. Súd prvej inštancie pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd vychádzal z príjmov navrhovateľky od 22.01.2017 - materského príspevku, ktorý poberala v sumách okolo 600 - 700 eur mesačne a rodičovského príspevku 213,20 eur, ktorý jej bol priznaný od 08.10.2017. Napriek tomu, že výživné určil od 01.06.2016, neskúmal, aké mala navrhovateľka príjmy počas tehotenstva, resp. v období od 01.06.2016 do 21.01.2017, nemal preukázanú výšku rodičovského príspevku, ktorý navrhovateľka poberala do 07.10.2017 (vychádzal len z jej vyjadrenia). Taktiež neskúmal, aké mala navrhovateľka náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom a neporovnával jej životnú úroveň počas tehotenstva a po pôrode. I keď priznanie výživného nie je podmienené odkázanosťou matky, podmienkou priznania tohto príspevku je, že v dôsledku tehotenstva a pôrodu došlo k zníženiu príjmov na strane nevydatej matky. Výška príspevku je daná primeranosťou, čo znamená, že výživné by malo vyrovnávať zníženú životnú úroveň matky v čase tehotenstva a po pôrode s jej životnou úrovňou pred tehotenstvom. Účelom tohto výživného teda nie je vyrovnanie životnej úrovne s otcom dieťaťa, ale s pôvodnou životnou úrovňou samotnej matky. Výšku výživného samozrejme obmedzujú majetkové pomery, schopnosti a možnosti otca. Súd má teda skúmať a porovnávať majetkové pomery matky v období pred tehotenstvom a počas neho, ako aj po pôrode. Porovnáva teda, ako mala zabezpečené svoje existenčné potreby pred týmto rozhodným obdobím a po ňom. Majetkové pomery povinného sa skúmajú do tej miery, že či povinný je schopný takýto kompenzačný príspevok na výživu matke dieťaťa platiť. V posudzovanej veci neboli preukázané ani príjmy povinného od 01.06.2016 do 01.01.2017, teda nie je zrejmé, či a v akej výške si mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke, pokiaľ by nežili v spoločnej domácnosti. Napriek tomu, že povinný viackrát tvrdil, že žili s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti a poukazoval na konanie o úprave práv a povinností k ich spoločnému dieťaťu, mal. U. P., v ktorom konaní mali byť tieto jeho tvrdenia preukázané, súd prvej inštancie na túto obranu povinného jednak v konaní neprihliadol a ani z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, ako sa s týmto tvrdením povinného vysporiadal. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že účelom inštitútu výživného pre nevydatú matku je priblížiť situáciu takejto matky pomerom v manželstve, preto ak by rodičia dieťaťa žili v spoločnej domácnosti, argumentácia navrhovateľky, že mal nízky príjem (a zrejme preto podľa nej nežili v spoločnej domácnosti) neobstojí. Toľko z odôvodnenia uznesenia krajského súdu.

5. V zmysle intencií rozhodnutia krajského súdu súd doplnil dokazovanie vylúčením účastníkov, vyžiadanim správ o ich príjme.

6. Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že pred tehotenstvom bola zamestnaná a to najskôr v V., F.E..D.. P. Z. asi od augusta 2016 pracovala tam polroka do januára 2017. Potom v marci alebo apríli sa zamestnala v Z. Z. kde pracuje povinný a následne otehotnela. Do septembra pracovala v uvedenej firme, od októbra nastúpila na rizikové tehotenstvo. Od 22.01.2017 začala poberať materské dávky. V septembri 2017 začala poberať rodičovský príspevok 213 eur plus prídavky na dieťa. Nemá veľa dokladov z toho obdobia, nevedela, že to bude potrebovať. Tiež potrebovala si kupovať vitamíny a to nevie zdokladovať. Zmena pomerov nastala v tom, že pred tehotenstvom zarábala viac ako keď nastúpila na materskú dovolenku a najmä, keď začala poberať rodičovský príspevok. Po pôrode poberala materské dávky do septembra, potom rodičovský príspevok, ktorý poberá doteraz a je vo výške 213 eur. Majetok nemá žiadny.

6.1. Pred tehotenstvom bývala u rodičov, ktorým prispievala po 100 eur a tiež robila bežné nákupy do domácnosti. U rodičov bývala dovtedy, kým nezačali spolu bývať spolu s povinným a to od októbra 2016 vrátane a žili spolu do konca júla 2017 v 2 izbovom byte, ktorý mali v podnájme, za ktorý sa platilo mesačne po 360 eur. Spoločne však nehospodárili. Vtedy poberala materské dávky. Povinný mal nepravidelný príjem, nebolo to postačujúce. Mal exekúcie, nevedela sa vyjadriť, koľko mu zostalo po vykonaní zrážok. Na základe síce neprávoplatného rozsudku, povinný jej posielal mesačne po 60 eur počnúc mesiacom máj 2018 a takto platil do septembra 2018 vrátane. Celkom uhradil 5 krát po 60 eur.

7. Povinný vo svojej výpovedi uviedol, že počas tehotenstva navrhovateľky do doby, kým začali žiť spolu do októbra 2016 žil u svojej matky, ktorej dával na bývanie 100 eur. Asi od polovice októbra 2016 začali žiť spolu a žili do konca júla 2017. Všetok zostatok z výplaty, ktorý mal, dával navrhovateľke. Tiež jej odovzdával stravné lístky v hodnote 80 eur. Je pravdou, že mal exekúcie, ktoré mu boli zrážané zo mzdy. Mal síce nižší príjem, to bola jeho chyba, ale na druhej strane navrhovateľka sa nevedela uskromniť. Pokiaľ ide o jeho príjem z neho hradí výživné, ktoré mu bolo určené vo výške 70 eur, tiež maloletej kupuje oblečenie, pričom navrhovateľka povedala, že od neho nepotrebuje, aby malej kupoval oblečenie. Navrhovateľka mu tvrdila, že je vo finančnej kríze a nakoniec zistil, že má priateľa, s ktorým žije. Vznikli mu ďalšie náklady po tom, ako sa navrhovateľka odsťahovala, nakoľko za maloletou musí cestovať do Š. a to každý nepárny týždeň utorok, štvrtok a párnú sobotu od 14h do 16h. Žije stále u matky v podnájme, ktorej prispieva 100 eur mesačne. Matka pred rokom ochrnula, bola dlhšie hospitalizovaná, teraz asi dva mesiace je v rodičovskom dome v M., kde sa o ňu stará sestra. Potvrdil, že titulom uplatneného nároku navrhovateľky jej uhradil 5 krát po 60 eur.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, spisov tunajšieho súdu sp.zn. 10P/74/2017, sp.zn. 8Pc/23/2017 a zistil tento skutkový stav:

8.1. Navrhovateľka s povinným mali známosť od novembra 2015 a od októbra 2016 do konca júla 2017 žili spolu v jednom byte. Z ich vzťahu pochádza malol. U., O.. XX.XX.XXXX. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 21.09.2017 č.k. 10P/74/2017-64 bola malol. U. zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložená povinnosť prispievať na jej výživu mesačne sumou 70 eur s účinnosťou od 01.08.2017. Zročné výživné za čas od 01.08.2017 do 30.09.2017 súd neurčil. Súčasne bol upravený styk otca s maloletou tak, že je oprávnený sa s ňou stretávať každú párnú kalendárnu sobotu od 14:00 hod. do 16:00 hod. a v nepárny kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 14:00 hod. do 16:00 hod., vždy za prítomnosti matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2017. Vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 8Pc/23/2017 si navrhovateľka uplatnila náhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, ktoré jej boli priznané rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13.02.2018 č.k. 8Pc/23/2018-46 vo výške 68,40 eura.

8.2. V čase rozhodovania rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.02.2018 navrhovateľka poberala rodičovský príspevok vo výške 213,20 eura, vyživovaciu povinnosť mala voči jednému dieťaťu, na ktoré poberá rodinné prídavky vo výške 23,52 eura. Spolu s maloletou U. žila navrhovateľka v prenajatom 1 izbovom byte, za ktorý platila mesačne 280 eur, v čom boli zahrnuté platby za elektrinu a plyn.

8.3. Z oznámenia V. F.E..D., V. XX/A, V. súd zistil, že navrhovateľka bola u nich zamestnaná od 04.08.2015 do 31.01.2016 a pracovala s priemerným mesačným zárobkom 462,04 eura.

8.4. Z oznámenia Z. Z., F.E..D.. Z. súd zistil, že navrhovateľka mala uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 07.04.2016 do 06.04.2017. Pracovala s čistým mesačným zárobkom 471,59 eura a bola jej vyplatená náhrada PN vo výške 161,33 eura. Praceneschopná bola od 01.10.2016 do 21.01.2017 a na materskej dovolenke od 22.01.2017 do 06.04.2017.

8.5. z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Topoľčany súd zistil, že navrhovateľke bola vyplácaná peňažná pomoc v materstve od 22.01.2017 do 07.10.2017. Celková suma dávok vyplatených bola 6.639,90 eura (za 10 mesiacov to predstavuje v priemere 663,90 eura).

8.6. V súčasnosti navrhovateľka poberá rodičovský príspevok vo výške 213,20 eura a rodinné prídavky vo výške 23,52 eura mesačne. Spolu s maloletou žije u priateľa v Šuranoch. Vyživovaciu povinnosť má voči jednému dieťaťu.

8.7. V čase rozhodovania rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.02.2018 povinný mal v období od januára 2017 až december 2017 čistú mzdu vo výške 3.930,27 eura, čo v priemere predstavuje sumu 327,52 eura. Z jeho príjmu mu boli vykonávané zrážky na exekúcie spolu za uvedené obdobie vo výške 5.147,85 eura. Takže mesačný príjem povinného s čistou mzdou spolu s exekučnými zrážkami bol 9.078,12 eura, čo v priemere za 12 mesiacov predstavuje priemerný mesačný zárobok 756,51 eura. Žil u matky v jej 3 izbovom byte, ktorej dával za bývanie 150 eur a neskôr mesačne po 100 eur. Vzhľadom na vážny zdravotný stav matky, táto bola hospitalizovaná v V. V., kde ju navštevoval 1x alebo 2x do

týždňa, pričom za jednu cestu platil 15 eur s tým, že zo svojho platu okrem platenia výživného na dieťa, kupoval matke veci do nemocnice. Vyživovaciú povinnosť mal voči jednému dieťaťu.

8.8. Z oznámenia zamestnávateľa povinného Z. Z., F.E..D.. Z. súd zistil, že za obdobie január až december 2016 pracoval povinný s priemerným mesačným zárobkom 670,90 eura, po exekučných zrážkach jeho príjem bol 318,25 eura. V súčasnosti z oznámenia o zárobku vyplýva príjem povinného za január až august 2018 bez exekučných zrážok výška priemernej mzdy 707,11 eura a po zrážkach titulom exekúcie 315,63 eura. Povinný žije u matky, ktorej mesačne prispieva 100 eur, vyživovaciú povinnosť má voči jednému dieťaťu, ktorá bola určená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 21.09.2017 č.k. 10P/74/2017-64 na maloletú U. vo výške 70 eur mesačne.

9. Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine, Otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

10. Podľa § 75 ods. 1,2 Zákona o rodine, Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

11. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia príspevok na úhradu výživy nevydatej matke možno priznať po dobu najdlhšie 2 rokov odo dňa pôrodu. Z dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka pred narodením maloletého dieťaťa bola riadne zamestnaná. Pracovala v V., F.E..D.. s priemerným mesačným zárobkom 462,04 eura a to do 31.01.2016. Od 07.04.2016 do 06.04.2017 bola v pracovnom pomere na dobu určitú v Z. Z., F.E..D.. Z., kde jej čistý mesačný príjem bol 471,59 eura a náhrada PN 161,33 eura. Peňažnú pomoc v materstve poberala od 22.01.2017 do 07.10.2017, v priemere za 10 mesiacov to predstavovalo 663,90 eura mesačne. Následne začala poberať rodičovský príspevok vo výške 213,20 eura, ktorý poberať doposiaľ. Z uvedeného je teda zrejmé, že u navrhovateľky došlo k zmene sociálnej situácie porovnaním v období pred tehotenstvom, pôrodom a situáciou po narodení dieťaťa. K podstatnej zmene došlo najmä po tom, ako začala poberať rodičovský príspevok, kedy došlo k výraznejšiemu zníženiu jej príjmu oproti príjmu, ktorý dosahovala pred narodením dieťaťa. Zákonné vymedzenie príspevku na výživu je dané kritériom primeranosti. Rozhodujúcimi skutočnosťami sú vzniknuté náklady spojené s tehotenstvom, pôrodom a požiadavka spoluúčasti otca dieťaťa podieľať sa na týchto nákladoch, ktoré v konaní navrhovateľka preukázala pokladničnými blokmi. Súd ďalej skúmal príjem a majetkové pomery navrhovateľky, ale i schopnosti a možnosti a tiež príjem a majetkové pomery povinného z vyživovacej povinnosti, ktoré boli vo veci zistené tak ako je to uvedené vyššie. Pokiaľ povinný poukazoval na nižší príjem v dôsledku exekučných zrážok, tieto zrážky však boli zapríčinené samotným povinným, a preto pri rozhodovaní o výške výživného nebolo možné vychádzať iba z príjmu, ktorý mu zostal po realizácii exekučných zrážok, ale z príjmu skutočne dosahujúceho pri riadnom plnení si pracovných povinností. Na strane druhej bolo potrebné brať zreteľ na jeho výdavky, vyživovaciú povinnosť voči dcére spojené aj s nákladmi na cestovné v rámci realizácie styku s dieťaťom vzhľadom na súčasné bydlisko navrhovateľky.

11.1. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal navrhovateľke príspevok na jej výživu vo výške 50 eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2016 na dobu 2 rokov, t.j. do 31.05.2018 a vzhľadom na uplynutie tejto doby určil výšku príspevku na výživu pevnou sumou. V konaní bolo preukázané, že účastníci žili spolu od októbra 2016 do júla 2017 teda po dobu 10 mesiacov, kedy zdieľali spoločnú domácnosť, čo uviedla aj navrhovateľka vo svojom návrhu. Rešpektujúc stanovisko Krajského súdu v Nitre v citovanom uznesení súd uvedené spolužitie zohľadnil a pokiaľ navrhovateľka uvádzala, že ona hradila podstatné výdavky vzhľadom na exekúcie povinného, súd k tomu dodáva, že ako z dokazovania vyplýva, od začiatku vedela o dlhoch povinného, bola si toho vedomá, že jeho príjem bude nižší, pričom ostatnú časť zárobku ako uviedol povinný, použil do spoločnej domácnosti. Preto súd priznal navrhovateľke príspevok na výživu za obdobie 2 rokov, čo predstavuje 24 mesiacov z čoho bolo potrebné zohľadniť 10 mesačnú dĺžku spolužitia účastníkov, takže nárok navrhovateľky bol potom na dobu 14 mesiacov a vzhľadom na výšku mesačného príspevku na výživu 50 eur, celková suma tohto príspevku predstavuje 700 eur. Pretože povinný po predchádzajúcom rozsudku i keď voči nemu bolo podané odvolanie, prispieval na výživu navrhovateľky a to 5 krát po 60 eur spolu 300 eur, túto sumu musel súd započítať do celkového

zameškaného výživného a vyčíslíť celkový dlh vo výške 400 eur. Preto súd rozhodol vo veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

11.2. Povinnému súd povolil uvedenú sumu 400 eur splácať v mesačných splátkach po 30 eur berúc do úvahy pomery na jeho strane.

11.3. Vo zvyšku z dôvodov uvedených vyššie, súd návrh zamietol.

12. Nakoľko navrhovateľka je v tomto konaní oslobodená od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. f) Zákona č. 71/1992 Zb., podľa § 2 ods. 2 tohto zákona prešla povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na povinného, ktorému súd uložil zaplatiť súdny poplatok vo výške 6% z priznaného plnenia (položka 1 a) sadzobníka súdnych poplatkov), ktoré bolo v celkovej sume 700 eur.

13. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.